

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2173/2021
02.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Новаковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „ГСП“ Београд, са седиштем у Београду, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 275/21 од 26.03.2021. године, у седници одржаној 02.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 275/21 од 26.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1803/17 од 30.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи, као незаконито решење о отказу уговора о раду ... од 22.03.2017. године директора ББ ЈКП „ГСП“ Београд. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад и распореди на радно место возача трамваја у Сектору саобраћаја саобраћајних погона – група Саобраћајне експлоатације, односно на радно место које је обављао до доношења решења о отказу уговора о раду. Ставом трећим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 275/21 од 26.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законом предвиђених разлога.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитијући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог, распоређен на пословима возача трамваја. Решењем туженог ... од 22.03.2017. године тужиоцу је, на основу чл. 179. ст. 2 тач. 1. и 5, чл. 192. и 193. Закона о раду, отказан уговор о раду с пратећим анексима, јер је дана 02./03. октобра 2016. године, управљајући по распореду рада трамвајем, гаражни број .., на линији „9“, у времену од 18:29-01:17 часова, приликом повратка за гаражу депо „Сава“, крећући се из правца Бањице, на делу трасе „Аутокоманда – Франша Д `Епера“ у 00:28 часова самовољно, без налога надлежних лица, зауставио трамвај на Аутокоманди, изашао из истог носећи кесу, након чега се у 00:38 часова вратио у трамвај и у исти унео кесу у којој се налазила канта са купљених 10 литара дизел горива, а затим наставио вожњу за гаражни депо „Сава“ превозећи све то време дизел гориво у трамвају, које је, уз пријаву и фискални рачун, унео кроз капију „Его“ депоа „Сава“, а по завршетку смене га пешке, носећи у рукама изнео кроз улазно-излазну капију СП „Централа“, депо „Сава“, на који начин је извршио повреде радних обавеза из члана 61 и 77. став 5. Правилника о обавезама саобраћајног особља туженог и члана 39. став 1. алинеја 1. Одлуке о јавном линијском превозу путника на територији Града Београда, због чега му је у складу са чланом 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду и чланом 77. и 9. Колективног уговора туженог престао радни однос код туженог. Према разлозима садржаним у образложењу решења, по пријави шефа саобраћаја СП „Централа“ од 12.10.2016. године утврђено је да је тужилац управљајући трамвајем број .., на линији „9“, неовлашћено ради куповине дизел горива напустио возило на делу трасе „Аутокоманда – Франша Д `Епера“ у периоду од 00:28,52 до 00:37,58 часова, чиме је извршио повреду радне обавезе неовлашћено напуштање возила и забрана уношења ватреног оружја, експлозива, лако запаљивих предмета и текућина у возило, па је тужени ценећи околности конкретног случаја, изјашњење запосленог којим је потврдио да је извршио повреде радних обавеза које му се стављају на терет у својеручно написаној изјави од 07.10.2016. године, као и изјаве запослених који су конкретном приликом били у контакту са тужиоцем, утврдио да је тужилац својом кривицом учинио повреде радне обавезе које му се стављају на терет. Доношењу оспореног решења туженог претходило је писмено упозорење тужиоца о постојању разлога за отказ уговора о раду, на које се писмено изјаснио преко пуномоћника који је предложио да се из предмета изузме писмена изјава тужиоца од 07.10.2016. године, јер је био на боловању у периоду од 05.10.2016. године до 11.10.2016. године, као и због тога што чињенично стање исказано у упозорењу, јер је тужилац дана 02./03.10.2016. године, по завршетку смене зауставио трамвај на Аутокоманди како би попио лек који му је донео брат који га је чекао на пумпи и дао тужиоцу празну канту да је однесе кући.

Током поступка је утврђено да је тужилац канту са 10 литара дизел горива унео у СП „Централа“ депо „Сава“ и предочио раднику обезбеђења на капији ВВ, потврђујући да се у канти налази гориво и да као доказ о куповини истог поседује рачун, а такође, пролазећи кроз „Его“ капију раднику обезбеђења ГГ потврдио је да се у канти, коју је изнео из трамваја налази гориво. Околности под којима је тужилац

напустио трамвај на Аутокоманди и време током кога је оставио трамвај необезбеђен, као и време када се вратио у трамвај са кантом утврђени су на основу видео снимка са камере постављене у унутрашњости трамваја.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су с позивом на правила из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, у вези са правилима из члана 61. и 77. Правилника о обавезама саобраћајног особља туженог, као и чланом 39. Одлуке о јавном линијском превозу путника на територији Града Београда, оценио да је тужилац учинио повреду радне обавезе која му се ставља на терет оспореним решењем о отказу уговора о раду, па је одбио тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад, налазећи да је оно донето у законито спроведеној процедури.

И по оцени Врховног касационог суда, на овако утврђено чињенично стање, правилно је побијаном пресудом потврђена првостепена пресуда којом је одбијен захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање тужиоца на рад код туженог.

Отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 и 75/14) важећег у односном периоду, даје могућност послодавцу да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе на тај начин што несавесно или немарно извршава радне обавезе или учини другу повреду радне обавезе утврђене општим актом, односно уговором о раду, односно ако не поштује радну дисциплину, тј. ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Чланом 61. Правилника о обавезама саобраћајног особља туженог, возач не сме оставити возило и напустити га ван гараже, осим ако је добио налог од стране надлежног лица из члана 7. овог Правилника и то тек пошто предузме све потребне мере обезбеђења предвиђене општим и посебним прописима за поједине типове возила. Правилима из члана 77. став 5. истог Правилника, прописано је да у возило није дозвољено уносити ватрено оружје, експлозивне и лако запаљиве предмете и текућине, предмете који могу угрозити живот, здравље и имовину путника и возно особље и предмете који могу озледити, испрљати, оштетити или узнемирити путнике у возилу и возно особље.

Чланом 39. став 1. алинеја 1. Одлуке о јавном линијском превозу путника на територији Града Београда („Службени лист града Београда“, бр. 61/09... 2/15), прописано је да је забрањено уносити ватрено оружје, експлозивне, лако запаљиве текућине и предмете у возила јавног превоза.

Уговором о раду закљученим међу странкама, чланом 10. одређено је да запосленом, поред случајева утврђених законом, може престати радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца, ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то: 3. – несавесно, неквалитетно или неблаговремено обављање послова или поступање противно одредбама закона, општим актима предузећа и другим правилима службе и 7. – напуштање послова које је у функцији заштите безбедности имовине и запослених предузећа без одобрења надлежног руководиоца.

Код утврђеног да је тужилац критичном приликом без одобрења овлашћеног лица напустио возило – трамвај којим је управљао по распореду рада, а поред тога у возило унео и запаљиву течност – гориво, прекршивши на тај начин правила из члана 10. тач. 3. и 7. уговора о раду закљученог међу странкама, као и забрану из члана 39. став 1. алинеја 1. Одлуке о јавном линијском превозу путника на територији Града Београда, то је и према становишту овог суда, а насупрот наводима ревизије, правилан закључак нижестепених судова да је тужилац својом кривицом учинио повреде радних обавеза које су му оспореним решењем стављене на терет, а због којих је послодавац могао да му откаже уговор о раду.

Ревизијским наводима указује се на погрешну оцену доказа, те тиме и на погрешно утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

С обзиром да је утврђено да је тужиоцу радни однос законито престао, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад сагласно члану 191. ст. 1. Закона о раду, по његовом захтеву у овом спору.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као изреци.

**Председник већа –судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**